

[Adolph Sørensen.]

at efterleve, kostbare krav at opfylde. Men det kan da vist heller ikke være rigtigt ved en sådan tilføjelse til loven at fastslå, at bygge- og anlægsvirksomhed hverken er håndværk eller industri. Den allervæsentligste del af byggevirksomheden her i landet er håndværk, og den del, der ikke er håndværk, er industri. Ergo må der ikke være nogen praktisk baggrund for at søge denne ændring gennemført. Jeg synes, at det meget vel kan være betænkeligt simpelt hen at gøre det, fordi man altså — som jeg allerede har sagt — i virkeligheden derved statuerer, at der ikke har været hjemmel i den almindelige arbejderbeskyttelseslov for at stille disse rigoristiske krav, hvis opfyldelse altså har kostet overordentlig store beløb. Derfor tror jeg, at vi også må beskæftige os med dette spørgsmål i det udvalg, der nu er udtrykt ønske om at få nedsat.

I øvrigt kan jeg tilsige mit partis medvirken til en hurtig og saglig udvalgsbehandling.

Jens P. Jensen: De foreliggende lovforslag om ændringer i lovene om almindelig arbejderbeskyttelse, om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri drejer sig særlig om beskyttelse mod ioniserende stråling. Det, man ønsker, er gennemførelse af en sådan arbejderbeskyttelse, at det bliver muligt for Danmark at ratificere den af Den internationale Arbejdsorganisations 44. konference den 22. juni 1960 vedtagne konvention nr. 115 om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling.

Mit parti kan medvirke til gennemførelse af love, der sikrer betryggende beskyttelse og nødvendige bekvemmeligheder på de forskellige arbejdspladser, hvor dette er muligt og nødvendigt, og ikke tillader anvendelse af unge under den nævnte alder ved bestemte natarbejder.

Det radikale venstre kan anbefale velvilig behandling af lovforslagene.

Morten Lange: Hovedtemaet for disse tre lovforslag er som bekendt beskyttelse mod ioniserende stråling. Derfor var det måske ikke ubetimeligt, om der også under

forhandlingen blev sagt lidt om denne sag, og jeg vil benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at det måske ikke mindst er Atomkampagnens energiske propaganda mod strålingsfaren, som har bevirket, at vi allerede er et stykke fremme på det område her i landet, så det ikke volder os store besværligheder at ratificere en konvention om beskyttelse af arbejderne mod ioniserende stråling.

I de sidste år er der jo sket en hel del for at nedsætte strålingsfaren. Både inden for industri, handel og medicin er man blevet uhyre tilbageholdende med instrumenter og behandling, som frembyder strålingsfare. Vi er endnu ikke kommet så vidt i vor skepsis, at vi er gået til forbud mod selvlýsende armbåndsure, og det kunne man sikkert godt, for de tjener ikke noget særlig fornuftigt formål, men bevirker dog en vis, omend overordentlig svag, stråling.

Jeg er heller ikke i tvivl om, ja, jeg er overbevist om, at det er godt, at vi får mulighed for at ratificere denne konvention, som naturligvis vil få øget betydning i fremtiden, da strålingsfaren, strålingsrisikoen, vil opstå i stigende omfang i forskellige dele af dansk virksomhed. Der vil opstå en masse problemer, som fabriktilsynet skal klare. Målingsproblemet er nemlig overordentlig vanskeligt. Nøjagtig og præcis måling af strålingen og dens farer er bestemt ikke noget, der er nemt, men jeg er nogenlunde rolig ved, at fabriktilsynet herigennem får en juridisk basis, og jeg håber, at det også får tilstrækkelig ekspertbasis til at klare problemerne, efterhånden som de opstår.

Der er et spørgsmål, som jeg — måske lidt uforsigtigt — skulle benytte lejligheden til at henlede den højtærede socialministers opmærksomhed på. Den meste stråling og den kraftigste strålingsfare forekommer naturligvis på diverse videnskabelige institutioner, hvis forhold til fabriktilsynet — og det er det, jeg vil gøre opmærksom på — forekommer mig lidt platonisk og hypotetisk. Jeg går ud fra, at universitetets laboratorier, og hvad vi ellers har, hører ind under fabriktilsynet, men jeg vil — for blot eksempelvis at belyse, hvad jeg her antyder — nævne, at på mit laboratorium har vi en autoklave,